

СЪДЕБНА ПРАКТИКА

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 74/22.02.2022 Г. НА ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД, ТЪРГОВСКА КОЛЕГИЯ, I ОТДЕЛЕНИЕ

Върховният касационен съд на Република България, Търговска колегия, Първо отделение, в закрито заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и втора година в състав:
председател: Дария Проданова, членове: Кристияна Генковска, Анжелина Христова,
като изслуша докладваното от съдия Христова ч. т. д. № 2656 по описа за 2021 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274, ал. 2 ГПК.

Образувано е по частна жалба от адвокат М. К. срещу определение № 3027/16.11.2021 г. по в. гр. д. № 4015/2020 г. по описа на Апелативния съд – София, с което е оставена без уважение молбата му за отмяна на наложени с определение от 8.10.2021 г. по същото дело две глоби – глоба в размер на 300 лв. за обида на съда на основание чл. 89, т. 3 във вр. с чл. 91, ал. 1 ГПК и глоба в размер на 1000 лв. за неоснователно отлагане на делото на основание чл. 92а във вр. с чл. 91, ал. 2 ГПК. Жалбоподателят излага подробни доводи за допуснати от съда процесуални нарушения и моли да бъде отменено разпореждането като неправилно.

Върховният касационен съд, Търговска колегия, състав на Първо отделение, като прецени данните по делото, приема следното.

Частната жалба е процесуално допустима – депозирана е от надлежна страна в рамките на преклузивния едноседмичен срок по чл. 275, ал. 1 ГПК срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Въззивно гражданско дело № 4015/2020 г. по описа на Апелативния съд – София, е образувано по въззивна жалба от „Антол“ ООД чрез адвокат М. К. На 6.10.2021 г. е проведено открито съдебно заседание, като в протокола е удостоверено, че на поименно повикване в 10,30 ч. и на второ четене в 10,35 ч. не са се явили представители на жалбоподателя и на двамата ответници („Юробанк България“ АД и „Пиреос Недвижими имоти“ ЕООД), даден е ход на делото и след даване на ход по същество съдът е обявил, че ще се произнесе с решение. Посочено е, че протоколът е приключил в 10,35 часа.

С молба от същата дата (6.10.2021 г.), подадена от адвокат М. К. като процесуален представител на „Антол“ ООД по горното дело, и от адвокат П. А., адвокат И. Д. и адвокат В. В. – процесуални представители на различни страни по гр. д. № 4034/2020 г., насрочено също за 6.10.2021 г. от 10,30 ч., е поискано да бъде отменен ходът по двете дела и да бъдат насрочени в открито съдебно заседание. Молителите заявяват, че са били пред залата (зала № 2) от 10,10 ч. и чакали да бъдат повикани за делата, тъй като в изпълнение на заповед за мерките срещу COVID-19 в залата се допускат само страните по конкретното дело. Твърдят, че до 10,29 ч. не са били повикани за гледане на делата, като по същото време съдебният състав напуснал залата и когато в 10,30 ч. адв. К. влязъл в залата, там бил само съдебният секретар. Адвокат К. поискал секретарят да извика съдебния състав, защото страните са пред залата, като секретарят им обяснил, че съставът отказва да се върне, защото страните не били в залата. Като изрично отбелязват, че този разговор се е провел в 10,30 ч., когато трябвало да се гледа първото дело, насрочено за 10,30 ч., молителите молят за отмяна на хода по същество по двете дела.

С определение от 8.10.2021 г. по гр. д. № 4015/2020 г. по описа на Апелативния съд – София, е разгледана молбата от 6.10.2021 г. от адвокат М. К. като процесуален представител на „Антол“ ООД и на основание чл. 253 ГПК е отменено определението за даване на ход по същество, като делото е насрочено в открито съдебно заседание на друга дата. Със същото определение е осъден адвокат М. К. да плати по сметка на Апелативния

съд – София, глоба в размер на 300 лв. за обида на съда на основание чл. 89, т. 3 във вр. с чл. 91, ал. 1 ГПК и глоба в размер на 1000 лв. за неоснователно отлагане на делото на основание чл. 92а във вр. с чл. 91, ал. 2 ГПК. Видно от мотивите, глобата от 300 лв. е наложена заради изложените в молбата от 6.10.2021 г. твърдения, а именно – че адв. К. е бил преди часа на заседанието пред съдебната зала, че в 10,29 ч. е влязъл в залата, че съдебният състав напуснал от задния вход, което е определено от решаващия съдебен състав като изнесени и разпространени неистини, с което е нанесена обида на съда. Глобата от 1000 лв. е наложена с мотиви, че адв. К. е проявил небрежност, оставяйки делото да бъде разгледано в негово отсъствие, и с това е станал причина за неоснователно отлагане.

С молба от 27.10.2021 г. адвокат К. прави искане за отмяна на наложените му глоби, като излага подробни доводи, че не са налице предпоставките на закона за налагане на глоба по чл. 89, т. 3 ГПК, нито по чл. 92а ГПК.

С обжалваното определение № 3027/16.11.2021 г. съдът оставя без уважение искането, като поддържа, че изложените твърдения в молбата, подадена от адв. К. на 6.10.2021 г., представляват обида на съда. Счита, че е налице неоснователно отлагане на делото, тъй като определението за даване на ход по същество е отменено не за да бъде поправена грешка и пропуск на съда, а като „акт на снизхождение към молителя“. Съдебният състав намира, че „благоденствието, което съдът е оказал на страните, преценявайки, че техните интереси не следва да страдат от пропуските на техните пълномощници, не заличава обективния факт на забавяне на производството, който краен резултат е настъпил единствено по вина на невзелия участие в заседанието адвокат К.“.

С оглед на изложената фактическа обстановка настоящият състав на ВКС намира, че обжалваното определение е неправилно и следва да бъде отменено.

Не е налице правно основание за налагане на глоба на адвокат К. за обида на съда по реда на чл. 89, т. 3 ГПК. Изложените в молбата от 6.10.2021 г. твърдения на процесуалния представител на въззивника по настоящото дело за допуснати от съда процесу-

ални нарушения не съдържат нецензурни и обидни думи и определения, не обективират грубо и явно неуважително отношение към съдебния състав или съда като институция, респ. не могат да се квалифицират като обида към съда. Ирелевантно в случая е дали изнесените факти са верни, тъй като страните, респ. техните процесуални представители излагат фактите и обстоятелствата по делото такива, каквито са ги възприели и с оглед на предприетата защита. Дали определен факт се е случил в обективната действителност, или не, е въпрос на доказване в процеса. За да е налице обида на съда, следва не просто да са изложени твърдения за факти и обстоятелства, а те да са свързани с груби, явно неуважителни и унижителни квалификации за член на съдебния състав, за целия съдебен състави или за съда като институция. Приемането на обратното означава да се квалифицира като обида на съда всяко твърдение за грешка или пропуск на съда, представляващо основание по чл. 253 ГПК за изменение или отмяна на съдебен акт от постановилия го съдебен състав, както и всяко възражение или оплакване на страна за допуснати от съда нарушения на закона, представляващи основания за отмяна на съдебен акт по реда на институционния контрол.

Не е налице и основание за налагане на адвокат К. на глоба за „неоснователно отлагане на делото“. Съгласно чл. 92а ГПК страна, която неоснователно причини отлагане на делото, понася независимо от изхода му разносните за новото заседание и заплаща глоба в размерите по чл. 91 ГПК. В конкретния случай е наложена глоба на процесуалния представител на страната, като не се установява поведение на страната, довело до неоснователно отлагане на делото. Самото обстоятелство, че е уважено искането на процесуалния представител на въззивника и е отменено определението за даване на ход по същество по реда на чл. 253 ГПК, изключва хипотезата на неоснователно причинено отлагане. Съдът е приел, че искането на страната е основателно и го е уважил, т.е. налице е правомерно упражняване на процесуални права и преценка на съда, че са налице основания за отмяна на собственото му определение за даване на ход по същество.

Изложените от съдебния състав мотиви в обжалваното определение не обосновават предпоставките на чл. 92а ГПК.

Мотивиран от горното, Върховният касационен съд на Република България, Търговска колегия, състав на Първо отделение

Определи:

ОТМЕНЯ ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 3027/16.11.2021 г. по в. гр. д.
№ 4015/2020 г. по описа на Апелативния съд – София.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1)

2)